

losehospitaler vilde være af den allerstørste Betydning i Kampen mod Tuberkulosen. Man mente, at Patienterne særlig vilde søge til saadanne Hospitaler, fordi disse Hospitaler vare i Nærheden af deres Hjem, og man mente, at disse Hospitaler særlig egnede sig til at optage saadanne Patienter, som vare mere angrebne af Sygdommen, saa meget angrebne, at de maaske ikke i Øjeblikket havde den rette Gavn af et Ophold paa et Sanatorium, og man mente hermed, at Smittefaren ved Udbredelsen af Tuberkulosen i høj Grad vilde bekæmpes. Man mente tillige, at hvis Kommunerne ikke fik et saadant fast Tilskud eller nogenlunde kunde gøre Regning derpaa, vilde de ikke tage dette store og vigtige Spørgsmaal op, fordi Kommunerne paa mange Punkter i Forvejen ere ret overbebyrdede, og man mente, at det vilde være særdeles heldigt at give Kommunerne en saadan Hjælp. Nu vil Justitsministeren maaske sige, at det er ikke udelukket ifølge Loven, idet Lovforslagets § 7 lyder saaledes: „Paa hvert Aars Finanslov fastsættes, hvor stort et Beløb der af Statskassen maa anvendes som Tilskud til Behandlingen af Patienter paa hver af de i § 2 nævnte Arter af Sygehuse og Plejehjem, samt hvor stort et Beløb der maa anvendes som Tilskud til Opførelse eller Udvidelse af Sygehuse for tuberkuløse.“ Det staar altsaa i Lovgivningsmagtens Magt at kunne give et saadant Tilskud. Men hvis det er Tilfældet, at man alligevel ønsker at give et saadant Tilskud, kan det ogsaa godt blive fikseret, saaledes som Tuberkulosekommissionen havde tænkt sig. Hvis det nemlig ikke bliver fikseret, kan det jo noget være Genstand for Vilkaarlighed, hvilke Kommuner der skal have Tilskud, og hvilke der ikke skal have det, og det forekommer mig ikke at være rigtigt. Det forekommer mig at burde være saaledes, at den Kommune, som virkelig bygger et saadant Sygehus, naar det ellers er forsvarlig bygget, bør have et fast Tilskud, og jeg tror, som sagt, at det vil have ganske overordentlig megen Betydning, at dette sker. Derfor skal jeg meget anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som Mindretallet i Udvalget, nemlig alle Udvalgsmedlemmerne med Undtagelse af Reformpartiets, have stillet. Jeg tror, at

det vil være et overordentlig vigtigt og betydningsfuldt Led i Kampen mod Tuberkulosen, og jeg vilde meget ønske, at dette Ændringsforslag kunde blive vedtaget.

Neergaard: Jeg ønsker kun at gøre et Par korte Bemærkninger angaaende min Stilling til de foreliggende Ændringsforslag. Jeg har, som det vil ses af Betænkningen, tiltraadt samtlige de Ændringsforslag, som de øvrige Udvalgsmedlemmer have tiltraadt, men jeg staar sammen med et Mindretal paa Ændringsforslag Nr. 16. Det er med stor Glæde, at ogsaa jeg for mit Vedkommende, som jo deltog i Kommissionens Arbejde, har set disse Forslag komme frem, og med ikke mindre Glæde har jeg set den Behandling, som er bleven dem til Del i Folketingets Udvalg. Det har bekræftet sig, at dette virkelig er en Sag, om hvilken alle uden Hensyn til Parti- og Gruppestandpunkt kunne samle sig, fordi det er en saa iøjnefaldende god og human Sag. Derfor er ogsaa Behandlingen, som det er udtalt fra flere tidligere Taleres Side, bleven ført med det Synspunkt for Øje, at man skulde nærme sig saa meget som muligt til hinanden og arbejde med det Hovedformaal for Øje at faa Forslagene igennem og faa dem igennem saa hurtigt som muligt. Og jeg tror, at man kan sige, at dette Hensyn er fuldt ud fyldestgjort ved den Maade, hvorpaa Folketingets Udvalg har behandlet de to Forslag. Jeg maa desuden udtale min Glæde over, at Regeringens Forslag ere bleve væsentlig forbedrede gennem Udvalgets Ændringsforslag. Det er jo for det første sket derved, at Tilskuddet er gaaet op fra Halvdelen til tre Fjerdedele, endvidere derved, at der er indsat Tilskud til Rekonvalescenthjem, og derved, at der er indsat Ændringsforslag Nr. 14, hvor det fastslaas, at tillige de Beløb, der af det offentlige ydes til Underhold for Familier, hvis Forsørgere ere Patienter paa de i Loven omhandlede Anstalter, ikke skulle regnes for Fattigforsørgelse. De to sidste af disse Ændringer ere tillige Forbedringer af Kommissionsforslaget, medens den første jo er en Tilbageførelse fra Regeringens Forslag til Kommissionens. Det glæder mig imidlertid at kunne sige, at ogsaa den højt-